

MINISTERUL FINANTELOR AL REPUBLICII MOLDOVA

SERVICIUL VAMAL

MD-2001, mun. Chișinău, str. Nicolae Starostenco, 30,
tel./fax: (+373 22) 273061, e-mail: vama@customs.gov.md

Nr. 577-C din 31.07.2024

Cu privire la Deciziile comitetului de evaluare al OMC și
Instrumentele Comitetului tehnic de evaluare în vamă
al OMV privind evaluarea în vamă

Prin prezenta specificăm, că în conformitate cu art.18 al Acordului privind aplicarea articolului VII al Acordului General Pentru Tarife Vamale și Comerț 1994 (în continuare Acord) este instituit un Comitet de evaluare în vamă (gestionat în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului) și Comitetul tehnic de evaluare în vamă (gestionat de către Organizația Mondială a Vămirilor).

Astfel, în vederea asigurării unei aplicări uniforme a prevederilor Acordului, Comitetul de evaluare în vamă emite Decizii, ce sunt obligatorii pentru țările membre OMC. Totodată, Comitetul tehnic de evaluare în vamă examinează aspecte tehnice specifice și pune la dispoziția autorităților vamale comentarii, avize consultative și note explicative privind soluțiile corespunzătoare ce pot fi aplicate în administrarea zilnică a sistemelor de evaluare.

În această ordine de idei, aparatul central al Serviciului Vamal remite pentru uz de serviciu Deciziile Comitetului de evaluare în vamă al OMC (Anexa nr.1), precum și Instrumentele Comitetului tehnic de evaluare în vamă al OMV (Anexa nr.2), ce urmează a fi consultate și aplicate în procesul verificării și determinării valorii în vamă a mărfurilor importate.

Prezenta circulară se aduce la cunoștința funcționarilor vamali și se publică pe site-ul oficial al Serviciului Vamal și pe site-ul www.trade.gov.md.

**Șef adjunct Departament
venituri și control vamal**

Viorel DOAGĂ

Deciziile adoptate de Comitetul de evaluare în vamă al Organizației Mondiale a comerțului (OMC)

Decizie 1.1.

Traducerea în franceză a termenului „drepturi de autor” din Nota interpretativă la art. 8.1 lit. (c) din Acord¹

În timpul primei sale reuniuni, care a avut loc la 13 ianuarie 1981, Comitetul de evaluare în vamă a convenit ca traducerea în limba franceză a termenului „drept de autor” din Nota interpretativă la art. 8.1 lit. (c) din Acord, care se citește „droit de reproduction” să fie înlocuită cu termenul „droit d’auteur”.

* Această decizie a fost adoptată de Comitetul de evaluare în vamă al OMC la prima sa reuniune din 12 mai 1995.

Decizie 2.1.

Explicarea cuvântului „executat” folosit la art. 8.1 lit. (b) (iv) din Acord

În timpul celei de-a șasea reuniuni desfășurate la 3 martie 1983, Comitetul de evaluare în vamă a convenit că, în contextul art. 8.1 lit. (b) (iv) din Acord, cuvântul englezesc „executat” trebuie înțeles ca însemnând „realizat”. Versiunea franceză și cea spaniolă ale Acordului nu au fost afectate.

*Această decizie a fost adoptată de Comitetul de evaluare al OMC la prima sa reuniune din 12 mai 1995.

Decizie 3.1.²

Tratarea dobânzilor în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

În cadrul celei de-a noua reuniune, care a avut loc la 26 aprilie 1984, Comitetul de evaluare în vamă a adoptat următoarea decizie:

Părțile la Acord convin după cum urmează:

Taxele pentru dobânzi în temeiul unui acord de finanțare încheiat de cumpărător și legate de achiziționarea de mărfuri importate nu vor fi considerate ca făcând parte din valoarea în vamă, cu condiția ca:

(a) taxele sunt distincte de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri;

(b) acordul de finanțare a fost încheiat în scris;

(c) dacă este necesar, cumpărătorul poate demonstra că:

- astfel de mărfuri sunt vândute efectiv la prețul declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit și

- rata dobânzii pretinsă nu depășește nivelul pentru astfel de tranzacții în vigoare în țara respectivă și la momentul acordării finanțării.

¹ Acordul privind aplicarea articolului VII din Acordul General de Tarife Vamale și Comerț, (GATT) 1994

² Decizia 3.1. *Tratarea dobânzilor în valoarea în vamă a mărfurilor importate* este prevăzută de art.75 alin.3) din Cod vamal RM nr.95/2021

Prezenta decizie se aplică indiferent dacă finanțarea este asigurată de vânzător, de o bancă sau de o altă persoană fizică sau juridică. Se aplică, de asemenea, dacă este cazul, în cazul în care mărfurile sunt evaluate conform unei alte metode decât valoarea tranzacției.

Fiecare parte notifică Comitetului data de la care va aplica decizia.

* Această decizie a fost adoptată de Comitetul de evaluare al OMC la prima sa reuniune din 12 mai 1995.

Decizie 4.1.³

Evaluarea suportului (mediului) purtător de software pentru echipamente de prelucrare a datelor.

În cadrul celei de-a zecea reuniuni, care a avut loc la 24 septembrie 1984, Comitetul de evaluare în vamă a adoptat următoarea decizie:

1. Se reafirmă că valoarea tranzacției este baza principală de evaluare în temeiul Acordului și că aplicarea acesteia în ceea ce privește datele sau instrucțiunile (software) înregistrate pe un transportator media pentru echipamentele de prelucrare a datelor este pe deplin în concordanță cu Acordul.

2. Având în vedere situația unică în ceea ce privește datele sau instrucțiunile (software) înregistrate pe suporturi pentru echipamentele de prelucrare a datelor și că unele părți au căutat o abordare diferită, ar fi, de asemenea, în concordanță cu Acordul pentru acele părți care doresc să facă acest lucru să adopte următoarea practică:

La determinarea valorii în vamă a suportului importat care poartă date sau instrucțiuni, se va lua în considerare numai costul sau valoarea suportului în sine. Valoarea în vamă nu include, prin urmare, costul sau valoarea datelor sau instrucțiunilor, cu condiția ca acestea să fie distincte de costul sau valoarea suportului de transport.

În sensul deciziei, expresia „mediu purtător” nu trebuie să includă circuite integrate, semiconductori și dispozitive sau articole similare care încorporează astfel de circuite sau dispozitive; expresia „date sau instrucțiuni” nu trebuie să includă înregistrările audio, cinematografice sau video.

3. Părțile care adoptă practica menționată la alin. (2) din prezenta decizie notifică Comitetului data aplicării acesteia.

4. Părțile care adoptă practica menționată la alin. (2) din prezenta decizie vor face acest lucru pe baza națiunii celei mai favorizate, fără a aduce atingere utilizării în continuare de către oricare dintre părți a practicii privind valoarea tranzacției.

Declarație făcută de președinte la ședința Comitetului de evaluare în vamă din 24 septembrie 1984 înainte de adoptarea deciziei privind evaluarea mediului purtător de software pentru echipamentele de prelucrare a datelor

„În cazul suportului (mediului) purtător de date sau instrucțiuni pentru echipamente de prelucrare a datelor (software), este esențial suportul în sine, de exemplu banda sau discul magnetic, este supus taxei în temeiul Tarifului Vamal. Cu toate acestea, importatorul este, de fapt, interesat să folosească instrucțiunile sau datele; suportul este incidental. Într-adevăr, dacă facilitățile tehnice sunt disponibile Părților la tranzacție, software-ul poate fi transmis prin fir sau prin satelit, caz în care nu se pune

³ Decizia 4.1. *Evaluarea suportului (mediului) purtător de software pentru echipamente de prelucrare a datelor este prevăzută de Anexa nr.12 la Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin HG 92/2023 -, Prevederi adiționale la evaluare a mijloacelor de suport ale softurilor”*

problema taxelor vamale. În plus, suportul este de obicei un mijloc temporar de stocare a instrucțiunilor sau a datelor; pentru a le utiliza, cumpărătorul trebuie să transfere sau să reproducă datele sau instrucțiunile în memorie sau în baza de date a propriului său sistem.

În conformitate cu practicile internaționale de evaluare în vamă, care au fost înlocuite de Acord, valoarea software-ului nu a fost, de regulă, inclusă la evaluarea mediului transportator. După adoptarea Acordului, acele țări care au urmat practica internațională anterioară fie și-au schimbat regulile de evaluare a suporturilor care poartă software-uri, fie și-au menținut practica anterioară.

Decizia propusă de Comitetul de evaluare în vamă privind evaluarea suporturilor care poartă software pentru echipamentele de prelucrare a datelor indică faptul că valoarea tranzacției este baza principală de evaluare în temeiul Acordului și că aplicarea acesteia în ceea ce privește software-ul înregistrat pe suporturi pentru echipamentele de prelucrare a datelor este pe deplin în concordanță cu Acordul. De asemenea, ar prevedea că, având în vedere „situația unică” în ceea ce privește software-ul descris mai sus și faptul că unele părți au căutat o abordare diferită, ar fi, de asemenea, în concordanță cu Acordul, ca acele părți care doresc să facă acest lucru să țină seama doar de costul sau valoarea mediului de transport în sine la determinarea valorii în vamă a suporturilor importate care poartă date sau instrucțiuni.

În luarea acestei decizii privind evaluarea suporturilor purtătoare de software-uri pentru echipamentele de prelucrare a datelor, se înțelege că, în cazul în care apar dificultăți în implementarea și aplicarea deciziei, ar fi util ca acele dificultăți să fie luate în considerare de către părțile la Acord."

Decizie 5.1.

Termenii de la art. 8.1 lit. (b) (iv) din Acord: Dezvoltare.

1. La cea de-a 12-a reuniune, desfășurată la 9-10 mai 1985, Comitetul de evaluare în vamă a soluționat chestiunea referitoare la coerența lingvistică în textele engleză, franceză și spaniolă a termenului „dezvoltare” din art. 8.1 lit. (b) (iv) din Acord prin înserarea următoarei declarații în procesul-verbal al ședinței, înțelegându-se că aceasta nu ar aduce atingere drepturilor și obligațiilor care decurg din Acord și că membrii comitetului ar putea reveni asupra problemei în cazul în care va fi necesar.

2. Părțile la Acord au considerat că termenul „development” (dezvoltare) în engleză, „travaux d'études” în franceză și „creación y perfeccionamiento” în spaniolă din art. 8.1 (b) din Acord sunt înțeleși ca excluzând „researche” (cercetare) în engleză, „recherche” în franceză și „investigación” în spaniolă, după cum se menționează la punctul 6 din VAL/W/24/Rev. 1. Cu toate acestea, un semnatar, Argentina, a considerat că, așa cum este folosit la art. 8.1 lit. (b) din Acord, expresia spaniolă „creación y perfeccionamiento” nu poate fi interpretată ca permițând excluderea oricărei părți a valorii din „creación o perfeccionamiento”.

* Această decizie a fost adoptată de Comitetul de evaluare al OMC la prima sa reuniune din 12 mai 1995.

Decizie 6.1.⁴

Cazuri în care administrațiile vamale au suspiciuni cu privire la adevărul sau acuratețea valorii declarate.

Comitetul de evaluare în vamă,

⁴ Decizia 6.1. Cazuri în care administrațiile vamale au suspiciuni cu privire la adevărul sau acuratețea valorii declarate este prevăzută de art. 73 din Cod vamal RM nr.95/2021

Reafirmând că valoarea tranzacției este baza principală de evaluare în temeiul Acordului;

Recunoscând că administrația vamală poate fi nevoită să abordeze cazurile în care are suspiciuni vizavi de adevărul sau exactitatea informațiilor sau a documentelor produse de operatori economici în sprijinul unei valori declarate;

Subliniind că, în acest sens, administrația vamală nu ar trebui să prejudicieze interesele comerciale legitime ale agenților economici;

Ținând cont de art. 17 din Acord, par. 6 din anexa III la Acord și de deciziile relevante ale Comitetului tehnic de evaluare în vamă;

Hotărăște după cum urmează:

(1) Atunci când a fost prezentată o declarație și în cazul în care administrația vamală are motive să se îndoiască de adevărul sau exactitatea informațiilor sau a documentelor prezentate în sprijinul acestei declarații, administrația vamală poate solicita importatorului să furnizeze explicații suplimentare, inclusiv documente sau alte dovezi, că valoarea declarată reprezintă suma totală efectiv plătită sau de plătit pentru mărfurile importate, ajustată în conformitate cu prevederile art. 8 din Acord. În cazul în care, după recepționarea informațiilor suplimentare sau în absența unui răspuns, îndoielile rezonabile cu privire la adevărul sau exactitatea valorii declarate persistă, ținând cont de dispozițiile art. 11 din Acord, se poate considera că valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată în conformitate cu prevederile art.1 din Acord. Înainte de a lua o decizie finală, administrația vamală comunică importatorului, în scris, dacă este solicitat, motivele sale de îndoială cu privire la adevărul sau exactitatea informațiilor sau a documentelor prezentate, iar importatorului i se oferă o oportunitate rezonabilă de a răspunde. Atunci când se ia o decizie definitivă, administrația vamală comunică importatorului în scris decizia sa și motivele acesteia.

2. În aplicarea Acordului, este pe deplin adecvat ca un membru să asiste un alt membru în condiții convenite de comun acord.

* Această decizie a fost adoptată de Comitetul de evaluare al OMC la prima sa reuniune din 12 mai 1995.

Decizie 7.1.

Valori minime și importuri de către agenți unici, distribuitori unici și concesionari unici.

I.

În cazul în care o țară în curs de dezvoltare face o rezervă de a păstra valorile minime stabilite oficial în condițiile paragrafului 2 din [anexa III](#) și prezintă un motiv întemeiat, comitetul va acorda o analiză înțelegătoare cererii de rezervare.

În cazul în care se acceptă o rezervă, termenii și condițiile menționate la punctul 2 din [anexa III](#) țin seama pe deplin de nevoile de dezvoltare, financiare și comerciale ale țării în curs de dezvoltare în cauză.

II.

1. Un număr de țări în curs de dezvoltare au îngrijorarea că pot exista probleme în evaluarea importurilor efectuate de către agenți unici, distribuitori unici și concesionari unici. Conform par. 1 al art. 20 din Acord, țările în curs de dezvoltare Membre au o perioadă de întârziere de până la cinci ani înainte de aplicarea Acordului. În acest context, țările în curs de dezvoltare Membre care se folosesc de această dispoziție ar putea utiliza perioada pentru a efectua studii adecvate și pentru a întreprinde orice alte acțiuni necesare pentru a facilita aplicarea.

2. Având în vedere acest lucru, Comitetul recomandă Consiliului de Cooperare Vamală să asiste țările în curs de dezvoltare Membre, în conformitate cu prevederile Anexei II din Acord, să formuleze și să efectueze studii în domeniile identificate ca fiind de preocupare potențială, inclusiv cele referitoare la importurile efectuate de către agenți unici, distribuitori unici și concesionari unici.

* Această decizie a fost adoptată de Comitetul de evaluare al OMC la prima sa reuniune din 12 mai 1995.

Anexa nr.2

Instrumente ale Comitetului tehnic de evaluare în vamă al Organizației Mondiale a Vămirilor (OMV) privind semnificația anumitor expresii utilizate în cadrul normativ privind evaluarea în vamă

Comentariul 12.1.

Interpretarea termenului „restricții” din art. 1.1 (a) (iii) din Acordul privind aplicarea articolului VII din Acordul General privind Tarifele și Comerțul, GATT 1994⁵ / art. 72 alin. (3) pct. 1) lit. c) din Codul vamal al Republicii Moldova nr.95/2021⁶

1. În conformitate cu prevederile art. 1 din Acord / art. 72 din Cod, valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea tranzacției, cu condiția, printre altele, că nu există restricții privind disponerea de mărfuri sau utilizarea acestora de către cumpărător decât cele care:

(i) sunt impuse sau prescrise prin lege sau de către autoritățile publice din țara de import;

(ii) limitează zonele geografice în care mărfurile pot fi revândute; sau

(iii) nu afectează în mod substanțial valoarea mărfurilor.

2. Datorită naturii lor, identificarea primelor două excepții menționate mai sus nu ar crea în mod normal probleme. În cazul celei de-a treia excepții, totuși, poate fi necesar să se ia în considerare o serie de factori pentru a determina dacă restricția a afectat sau nu în mod substanțial valoarea. Acești factori includ natura restricției, natura mărfurilor importate, natura industriei și practicile sale comerciale și dacă efectul asupra valorii este semnificativ din punct de vedere comercial. Deoarece acești factori pot varia de la caz la caz, nu ar fi adecvat să se aplice un criteriu fix în acest sens. De exemplu, un efect minor asupra valorii într-un caz care implică un tip de mărfuri poate fi tratat ca fiind substanțial, în timp ce o modificare mult mai mare a valorii mărfurilor de alt tip poate să nu fie tratată ca substanțială.

3. Un exemplu de restricții cu privire la disponerea sau utilizarea mărfurilor care nu afectează în mod substanțial valoarea mărfurilor este menționat în Notele interpretative la art. 1 din Acord/ Anexa nr.12 la Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023⁷ Capitolul II. Note la art. 72, și anume: atunci când vânzătorul cere cumpărătorului care a procurat de la acesta automobile să nu le revândă sau să nu le expună până la o anumită dată care marchează începutul anului de livrare a modelului respectiv. Un alt astfel de exemplu ar fi în cazul în care o companie producătoare de produse cosmetice impune, prin prevederi contractuale, o cerință tuturor importatorilor ca produsul său să fie vândut consumatorilor exclusiv prin

⁵ Acordul privind aplicarea articolului VII din Acordul General privind Tarifele și Comerțul, GATT 1994- în continuare Acord

⁶ Codul vamal al Republicii Moldova nr.95/2021- în continuare Cod

⁷ Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023, în continuare – Regulament

reprezentanți individuali de vânzări care efectuează vânzări „din casă în casă”, deoarece întregul său sistem de distribuție și abordarea publicitară se bazează pe acest tip de efort de vânzare.

4. Pe de altă parte, o restricție care ar putea avea un efect substanțial asupra valorii mărfurilor importate este una care nu este obișnuită în comerțul în cauză. Un exemplu de astfel de restricție ar fi cazul în care o mașină este vândută la un preț nominal, cu condiția ca cumpărătorul să o folosească numai în scopuri caritabile.

Comentariul 19.1.

Interpretarea expresiei „*dreptul de a reproduce mărfurile importate*” în sensul Notei interpretative la art. 8.1 (c) din Acord/ art.75 alin. 4) din Cod.

1. Acest comentariu urmărește să ofere îndrumări cu privire la tipurile de activități care urmează să fie acoperite de expresia „*dreptul de a reproduce*”. Nota interpretativă la par. 1 (c) al art. 8 din Acord/ anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 74 alin. (1) pct.3) prevede că termenii „redevențe” și „taxe de licență” care apar în art. 8.1 (c) din Acord/ art.74 alin. (1) pct. 3) din Cod includ, printre altele, „plăți pentru brevete, mărci comerciale și drepturi de autor”. Nota interpretativă la art. 8.1 (c) din Acord / art.75 alin. 4) din Cod continuă cu fraza „*taxele pentru dreptul de a reproduce mărfurile importate în țara de import nu se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate la determinarea valorii în vamă*”.

2. După cum apare în notele interpretative la art. 8.1(c) din Acord/ art.75 alin. 4) din Cod, termenul „drept de a reproduce” pare să se refere nu doar la reproducerea fizică a mărfurilor importate (de exemplu, o mostră de articol este importată și o matriță este produsă de importator, utilizată pentru a produce copii exacte ale articolelor originale importate), dar și dreptul de a reproduce o invenție, creație, gând sau idee, încorporată în mărfurile importate. Exemplele celor din urmă ar include importul unei diagrame schematice care să conțină circuite nou dezvoltate care să fie gravate pe plăci de circuite (invenție), importul unei sculpturi de către un muzeu pentru a fi reprodusă în versiuni miniaturale pentru revânzare (creare) și importul unei folii transparente care întruchipează un desen al unui personaj de desene animate pentru a fi reprodus pe felicitări (gând sau idee).

3. S-ar referi, de asemenea, la originale și copii ale lucrărilor științifice (cum ar fi importul unei noi tulpini de bacterii care va fi reprodusă într-o formă necesară pentru producerea unui vaccin), originale ale operelor literare (cum ar fi importul unui manuscris în scopul reproducerii într-o carte), modele (importul unui model la scară redusă al unui nou tip de automobile care urmează să fie reprodus în alte modele identice), prototipuri (un prototip al unei jucării noi care va fi reprodus în copii exacte a noii jucării) și specii de animale sau plante (o insectă modificată genetic care va fi reprodusă pentru a combate răspândirea speciei originale).

4. În ceea ce privește dreptul de reproducere, o analiză a următoarelor elemente poate oferi o direcție:

(a) dacă o idee sau o lucrare originală este încorporată în mărfurile importate;

(b) dacă reproducerea ideii sau operei face obiectul unui drept rezervat;

(c) dacă dreptul de reproducere a fost atribuit cumpărătorului prin contractul de vânzare sau printr-un acord separat;

(d) dacă titularul dreptului rezervat a solicitat o remunerație pentru cesionarea dreptului de reproducere.

5. Achiziția de mărfuri care fac obiectul unui drept rezervat nu conferă, în sine, dreptul de a reproduce aceste mărfuri. În multe cazuri, acest drept este obținut printr-un acord special.

6. În concluzie, fiecare situație care implică dreptul de reproducere ar trebui tratată de la caz la caz.

Comentariul 22.1.

Semnificația expresiei „vândut pentru export către țara de import” într-o serie de vânzări.

1. Introducere

1. O serie de vânzări constă din două sau mai multe contracte succesive de vânzare a mărfurilor. O problemă de bază într-o serie de vânzări este care vânzare ar trebui utilizată pentru a determina valoarea tranzacției în conformitate cu art. 1 și art. 8 din Acord/ art. 72 și art. 74 din Cod. Avizul consultativ 14.1 - semnificația expresiei „vândut pentru export către țara de import” - nu clarifică sensul acestei fraze aplicată unor situații cu privire la vânzările în serie. Scopul acestui document este de a clarifica această problemă.

2. După cum e prevăzut în Comentariul General Introductiv al Acordului, baza principală pentru valoarea în vamă este valoarea tranzacției. Valoarea tranzacției este definită la art. 1 din Acord/ art.72 din Cod ca „prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile vândute pentru export către țara de import, ajustat în conformitate cu prevederile art. 8 din Acord/ art.74 din Cod”. Prețul efectiv plătit sau de plătit este definit în Nota la articolul 1 din Acord/ art. 72 alin. (2) din Cod ca „plata totală efectuată sau care urmează să fie efectuată de către cumpărător către sau în beneficiul vânzătorului pentru mărfurile importate”.

3. Într-o serie de vânzări, este necesar să se stabilească care dintre vânzări ar trebui să fie luată în considerare pentru a identifica prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile vândute pentru export către țara de import. Orice serie de vânzări va include o ultimă vânzare, care are loc în lanțul comercial înainte de introducerea mărfurilor în țara de import (ultima vânzare) și o primă vânzare (sau anterioară) în lanțul comercial.* În exemplul de mai jos, există două contracte succesive de vânzare a mărfurilor importate, unul între importatorul A și distribuitorul B (ultima vânzare) și altul între distribuitorul B și producătorul C (prima vânzare).

* Într-o serie de vânzări, este obișnuit să se facă referire la diferitele vânzări ca ultima vânzare și prima vânzare (sau anterioară), indiferent dacă acești termeni sunt sau nu în concordanță cu ordinea cronologică a contractelor de vânzare.

2. Exemplu care ilustrează o situație de vânzări în serie

4. A este un magazin cu amănuntul situat în țara de import I, B este un distribuitor de pixuri situat în țara Z, iar C este un producător de pixuri situat în țara X. Nu există nicio legătură între A, B sau C în sensul art.15 par. 4 din Acord/ art. 72 alin. (4) din Cod.

5. În data de 10 iulie 2004, retailerul A încheie un contract cu distribuitorul B pentru cumpărarea/vânzarea anumitor pixuri. Conform contractului de vânzare A-B:

- A este de acord să cumpere 1.000 de pixuri de la B pentru 10.000 u.c.⁸;
- B îi va oferi lui A 400 de pixuri de stil xx și 600 de pixuri de stil yy;
- Fiecare pix va afișa numele și adresa lui A;
- B poate obține pixurile de la orice producător de pixuri din țara X;
- Pixurile vor fi expediate direct de la producător la A;

⁸ u.c.-unități convenționale

- Titlul va trece de la B la A atunci când pixurile vor fi îmbarcate pe navă în țara X;
- Plata se face în termen de 30 de zile de la livrare;
- A este de acord să plătească lui B 20% din prețul de revânzare pentru fiecare pix, pe care A l-a vândut înainte de 1 octombrie 2004.

6. În data de 12 iulie 2004, B încheie un contract cu producătorul C pentru cumpărarea/vânzarea anumitor pixuri. Conform contractului de vânzare B-C:

- B este de acord să cumpere 1.000 de pixuri de la C pentru 8.000 u.c.;
- C îi va oferi lui B 400 de pixuri stil xx și 600 de pixuri stil yy;
- Fiecare pix va afișa numele și adresa lui A;
- C va livra pixurile direct către A;
- Titlul trece de la C la B când pixurile părăsesc fabrica lui C;
- Plata se face în termen de 30 de zile de la livrare.

7. În data de 10 august 2004, C expediază pixurile către A. Pe 20 august, pixurile ajung în țara I și A depune o declarație vamală. La 1 septembrie, A plătește lui B 10.000 u.c. Pe 5 septembrie, B plătește lui C 8.000 u.c. Înainte de 1 octombrie, A vinde 400 de pixuri la 15 u.c. fiecare. Pe 5 octombrie, A plătește lui B 1.200 u.c. (20% din prețul de revânzare al lui A pentru pixurile vândute înainte de 1 octombrie).

8. În acest exemplu, ultima vânzare este cea dintre A și B și prima vânzare este cea dintre B și C.

3. Întrebări

9. Presupunând că valoarea tranzacției este baza potrivită pentru determinarea valorii în vamă a pixurilor importate și că A este capabil să prezinte toată documentația referitoare atât la vânzările A-B, cât și la B-C (contracte, comenzi de cumpărare, facturi, documente de plată):

(1) Prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate atunci când sunt vândute pentru export în țara I este de 10.000 u.c. (prețul pe care A îl plătește lui B la ultima vânzare) sau 8.000 u.c. (prețul pe care B îl plătește lui C la prima vânzare)?

(2) Ar trebui plata celor 1.200 u.c. de la A la B să fie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit ca „încasări dintr-o revânzare ulterioară a mărfurilor importate care revin direct sau indirect vânzătorului” în conformitate cu art. 8 par. 1 lit. (d) din Acord/ art. 74 alin (1) pct. 4) din Cod?

4. Analiza

Orientări derivate din prevederile Acordului/ Codului

10. Acordul/ Codul nu definește și nu abordează în mod direct semnificația expresiei „vândut pentru export către țara de import”. Cu toate acestea, este ușor de identificat vânzarea pentru export către țara de import, care este utilizată pentru a determina valoarea tranzacției în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, atunci când tranzacția de import implică o singură vânzare. În această situație, există un singur cumpărător, de obicei situat în țara de import și un singur vânzător, de obicei situat în altă țară.

11. Art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod nu se referă la tranzacțiile de import care implică o serie de vânzări și, prin urmare, nu prevede criteriile în acest sens. Prin urmare, trebuie identificate îndrumări din scopul și din textul general al Acordului/ Codului, inclusiv o examinare a prevederilor acestuia. În plus, anumite considerații practice sunt relevante.

12. După cum se prezintă mai jos, în Comentariul General Introductiv, în art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod și în alte prevederi ale Acordului/ Codului, există diverse indicații conform cărora s-a avut în

vedere că art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod să se bazeze în mod normal pe vânzările către cumpărători din țara de import.

13. În art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod există un limbaj explicit, care reflectă domeniul de aplicare prevăzut de art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod. În conformitate cu art. 1 par.1 lit. (a)(i) din Acord/ art. 72 alin (3) pct.1 lit. a) din Cod, valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea tranzacției, cu condiția să nu existe restricții cu privire la dispunerea sau utilizarea mărfurilor de către cumpărător, altele decât restricțiile care sunt impuse sau solicitate prin lege sau de către autoritățile publice din țara de import. Textul subliniat este un bun indiciu că ipoteza de bază a art. 1 par.1 lit. (a)(i) din Acord/ art. 72 alin (3) pct.1 lit. a) din Cod a fost că cumpărătorul mărfurilor vândute pentru export în țara de import ar fi în mod normal situat în țara de import.*

* Această ipoteză nu s-ar aplica dacă nu ar exista un cumpărător în țara de import.

14. Domeniul de aplicare prevăzut de art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod se reflectă și în prevederile referitoare la ajustările prețului efectiv plătit sau de plătit. Comentariul General Introductiv arată clar că determinarea corectă a valorii tranzacției depinde de aplicarea art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod coroborat cu art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod. Alineatul 1 din Comentariul General Introductiv prevede că „baza principală pentru valoarea în vamă conform Acordului este „valoarea tranzacției”, așa cum este definită la art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod”. De asemenea, se precizează că „Art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod se citește împreună cu art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod, care prevede, printre altele, ajustări ale prețului efectiv plătit sau de plătit în cazurile în care anumite elemente specifice care se consideră că fac parte din valoarea în scopuri vamale sunt suportate de cumpărător, dar nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

15. Art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod prevede, de asemenea, includerea în valoarea tranzacției a anumitor contraprestații care pot trece de la cumpărător către vânzător sub formă de mărfuri sau servicii specificate mai degrabă decât sub formă de bani”.* Dacă sumele specificate nu sunt deja incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit, art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod prevede adăugarea acestora. Cu alte cuvinte, metoda valorii tranzacției trebuie să ia în considerare substanța întregii tranzacții comerciale de import premergătoare importului de mărfuri, inclusiv inputurile economice și tranzacțiile conexe care decurg din aceasta.

* Aceste mărfuri sau servicii sunt adesea denumite asistență.

16. Prin urmare, așa cum prevede Comentariul General Introductiv, este esențial să se aplice valoarea tranzacției în situația unor vânzări în serie într-o manieră care să ia în considerare substanța întregii tranzacții comerciale de import și să permită aplicarea corectă a art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod.

17. În multe cazuri, nu ar fi posibilă efectuarea ajustărilor prevăzute la art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod dacă valoarea tranzacției ar fi determinată pe baza primei vânzări. De exemplu, în conformitate cu art. 8 par. 1 lit. (a) și lit. (c) din Acord/ art.74 alin. (1), pct. 1) și pct. 3) din Cod, comisioanele de vânzare sau redevențele și taxele de licență trebuie incluse în valoarea în vamă numai în cazul în care sunt suportate sau plătite de cumpărător. În mod similar, în conformitate cu art. 8 par.1 lit. (b) din Acord/ art.74 alin. (1), pct. 2) din Cod, cumpărătorul trebuie să furnizeze asistența. Într-o serie de vânzări, un cumpărător care se află în țara de import ar fi rareori cumpărătorul la prima vânzare.

18. În plus, într-o serie de vânzări, cumpărătorul în prima vânzare nu este neapărat partea care plătește redevențele sau furnizează asistența. Prin urmare, aplicarea primei vânzări poate împiedica adăugarea anumitor comisioane de vânzare, redevențe și asistențe care altfel ar fi incluse în valoarea tranzacției. În mod similar, în conformitate cu art. 8 par.1 lit. (d) din Acord/ art. 74, alin. (1) pct. 4) din

Cod, numai profiturile care apar direct sau indirect vânzătorului pot fi adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit. Profitul plătit de cumpărător în țara de import nu va reveni neapărat vânzătorului la prima vânzare.

19. Exemplul este ilustrativ. Dacă valoarea tranzacției este determinată pe baza primei vânzări între B și C, C este considerat vânzătorul mărfurilor importate, iar profiturile din revânzarea ulterioară de la A către B nu ar fi profituri care revin direct vânzătorului. În absența dovezilor că încasările au revenit indirect vânzătorului, astfel de profituri nu pot fi adăugate în conformitate cu art. 8 par.1 lit. (d) din Acord/ art. 74, alin. (1) pct. 4) din Cod. Cu toate acestea, dacă valoarea tranzacției este determinată pe baza ultimei vânzări între A și B, B este considerat vânzătorul, iar profiturile plătite către B s-ar încadra complet în prevederile art. 8 par.1 lit. (d) din Acord/ art. 74, alin. (1) pct. 4) din Cod. Conform ultimii interpretări, valoarea tranzacției ia în considerare substanța întregii tranzacții comerciale. În schimb, aplicarea primei vânzări are ca rezultat o valoare a tranzacției care nu reflectă pe deplin substanța întregii tranzacții.

20. În concluzie, o valoare de tranzacție bazată pe prima vânzare poate să nu reflecte pe deplin substanța intrărilor care rezultă din sau care fac parte din întregul lanț comercial, așa cum se prevede în Comentariul General Introductiv și art. 1 și art. 8 din Acord/ art. 72 și art. 74 din Cod. În schimb, o valoare a tranzacției bazată pe ultima vânzare va reflecta mai pe deplin substanța întregii tranzacții, așa cum s-a preconizat.

21. Anumite prevederi ale Acordului/ Codului folosesc termenii „cumpărător” și „importator” în mod interschimbabil. De exemplu, în timp ce art. 8 par. 1 lit. (a) (i) din Acord/ art.74 alin (1) pct. 1) lit. a) din Cod stipulează că comisioanele de cumpărare suportate de cumpărător nu trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit, nota la acel articol/ anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 74 alin. (1) pct. 1) lit.a) definește termenul „comisioane de cumpărare” ca „comisioane plătite de un importator agentului importatorului pentru serviciul de reprezentare a importatorului în străinătate la cumpărarea mărfurilor evaluate.” De asemenea, în timp ce art. 8 par. 1 lit. (b) din Acord/ art.74 alin. (1), pct. 2) din Cod prevede că valoarea anumitor elemente furnizate de cumpărător trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit, par. 2 din Nota la par. 1 lit. (b) (ii) al art. 8 din Acord/ anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 74 alin. (1) pct. 2) lit.b) explică valoarea elementului în raport cu importatorul. În plus, par. 4/5 din respectiva notă oferă un caz ilustrativ unde un importator este cumpărătorul care furnizează producătorului o matriță pentru a fi utilizată la producerea mărfurilor importate.

22. Nota la art. 6 din Acord/ anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 73 prevede că „de regulă, valoarea în vamă este determinată în temeiul prezentului Acord/Cod pe baza informațiilor disponibile în țara de import”. Acest concept este reflectat și în art. 7 din Acord/ art. 84 din Cod: „Dacă valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi determinată în conformitate cu prevederile art. 1 până la 6, inclusiv, din Acord/ art. 72, art. 80 până la 84, inclusiv, din Cod, valoarea în vamă va fi determinată folosind mijloace rezonabile, în conformitate cu principiile și prevederile generale ale prezentului Acord/Cod și pe baza datelor disponibile în țara de import.”. În ceea ce privește determinarea valorii tranzacției în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, este ultima vânzare, mai degrabă decât prima vânzare, cea care va îndeplini în mod normal această regulă generală. După cum s-a menționat, ultima vânzare implică în mod normal un cumpărător situat în țara de import și informațiile despre această vânzare vor fi de obicei mai ușor disponibile în țara de import decât informațiile despre prima vânzare.

23. După cum este prevăzut în par. 2 din Nota la art. 7 din Acord/ par.1 din anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 84, metodele de evaluare care trebuie utilizate în temeiul art. 7 din Acord/ art. 84 din Cod ar trebui să fie cele prevăzute la art. 1 până la art.6 din Acord/ art. 72, art. 80 până la 84 din Cod, dar cu o flexibilitate rezonabilă. Cu toate acestea, art. 7 din Acord/ art. 84 din Cod indică faptul că această flexibilitate nu se extinde pentru a permite utilizarea anumitor prețuri,

inclusiv „prețul mărfurilor pe piața internă a țării de export” (a se vedea art. 7 par. 2 din Acord/ art. 84 alin. (2) din Cod). Aceasta oferă o indicație clară a domeniului de aplicare prevăzut la art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, și anume că o vânzare care este interzisă în temeiul unei aplicări flexibile a art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod nu poate fi considerată valabilă în conformitate cu aplicarea normală a art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod. Într-o situație de vânzări în serie, prima vânzare implică adesea o vânzare între un producător și un distribuitor local din aceeași țară. În mod evident, aceste vânzări nu pot fi utilizate pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu art. 7 din Acord/ art. 84 din Cod. Rezultă că astfel de vânzări nu ar trebui utilizate pentru a determina valoarea în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

24. În Acord/Cod există, de asemenea, alte indicații conform cărora nu s-a avut în vedere că determinarea valorii tranzacției ar devia, în funcție de faptul dacă tranzacția de import a implicat o singură vânzare sau o serie de vânzări. De exemplu, în Comentariul General Introductiv, membrii recunosc necesitatea unui sistem uniform de evaluare. Într-o serie de vânzări, determinarea valorii tranzacției pe baza ultimei vânzări abordează această nevoie de uniformitate. Într-o situație de vânzare unică, prețul efectiv plătit sau de plătit va fi în mod normal reprezentat de prețul plătit de cumpărător în țara de import. Dacă, într-o situație de vânzări în serie, valoarea tranzacției se bazează pe ultima vânzare, rezultatul va fi în general același; și anume, o valoare de tranzacție bazată pe prețul plătit de cumpărător în țara de import. Pe de altă parte, dacă valoarea tranzacției se bazează pe prima vânzare, atunci prețul efectiv plătit sau de plătit va fi în general reprezentat de prețul plătit de un cumpărător din afara țării de import și rezultatul este o valoare de tranzacție diferită.

25. De asemenea, trebuie remarcat faptul că Acordul/ Codul permite membrilor să aplice tratamente diferite în anumite cazuri. În acest sens, art. 8 par. 2 din Acord/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod precizează că, în elaborarea legislației sale, fiecare Membru va prevedea includerea sau excluderea din valoarea în vamă a anumitor costuri de transport. Art. 9 din Acord/ art. 49 din Cod precizează că rata de conversie valutară care trebuie utilizată va fi cea în vigoare la momentul exportului sau la momentul importului, astfel cum este prevăzut de fiecare Membru. Din moment ce art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod nu oferă o astfel de opțiune, concluzia logică este că autorii au avut în vedere că valoarea tranzacției rezultată ar fi aceeași indiferent dacă importul implică o singură vânzare sau o serie de vânzări (adică, valoarea tranzacției ar fi determinată în mod normal pe baza prețului plătit de către cumpărător din țara de import). În caz contrar, ar fi specificat fie modul în care valoarea tranzacției ar trebui să fie determinată într-o situație de vânzări în serie, fie ar fi oferit o alegere explicită membrilor.

Considerație practică

26. În practică, autoritatea vamală poate întâmpina dificultăți în verificarea informațiilor, inclusiv a înregistrărilor contabile, referitoare la prima vânzare atunci când aceste informații sunt deținute de intermediarul sau vânzătorul străin. Aceasta ar putea include, de exemplu, informații și înregistrări contabile referitoare la plata totală efectuată de intermediarul străin către vânzător și ajustările în conformitate cu art. 8 din Acord/ art. 74 din Cod. Astfel de dificultăți sunt atenuate atunci când se aplică ultima vânzare.

5. Concluzie

27. Comitetul tehnic este de părere că ipoteza care stă la baza art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod este că, în mod normal, cumpărătorul ar fi situat în țara de import și că prețul efectiv plătit sau de plătit se va baza pe prețul plătit de acest cumpărător. Comitetul Tehnic concluzionează că într-o situație de vânzări în serie, prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate atunci când sunt vândute pentru export către țara de import este prețul plătit în cadrul ultimei vânzări care a avut loc înainte de introducerea mărfurilor în țara de import, în locul primei vânzări (sau mai devreme). Acest lucru este în concordanță cu scopul și cu textul general al Acordului/ Codului.

28. În exemplu, în conformitate cu concluzia, vânzarea dintre A și B reprezintă o astfel de vânzare. Prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate atunci când sunt vândute pentru export în țara I este de 10.000 u.c. (prețul pe care A îl plătește lui B la ultima vânzare).

29. În consecință, plata de 1.200 u.c. de la A la B reprezintă profitul dintr-o revânzare ulterioară a mărfurilor importate care revin vânzătorului în mod direct sau indirect în temeiul art. 8 par. 1 lit. (d) din Acord/ art. 74 alin (1) pct. 4) din Cod care trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit la determinarea valorii tranzacției.

Comentariul 23.1.

Examinarea expresiei „*circumstanțele vânzării*” în conformitate cu art. 1.2 lit. (a) din Acord/ pct. 68 din Regulament în legătură cu utilizarea studiilor privind prețurile de transfer

1. Prezentul comentariu urmărește să ofere îndrumări cu privire la utilizarea unui studiu privind prețurile de transfer, elaborat în conformitate cu Instrucțiunile privind prețurile de transfer ale OCDE (Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică) și furnizat de importatori ca bază pentru examinarea „*circumstanțelor vânzării*” în conformitate cu art. 1.2 (a) din Acord/ pct. 68 din Regulament.

2. În conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, o valoare de tranzacție este acceptabilă ca valoare în vamă atunci când cumpărătorul și vânzătorul nu sunt legați sau, dacă sunt legați, cu condiția ca relația să nu influențeze prețul.

3. În cazul în care cumpărătorul și vânzătorul sunt legați, art. 1.2 din Acord/ pct. 68 din Regulament prevede diferite mijloace de stabilire a acceptabilității valorii tranzacției:

a. circumstanțele vânzării vor fi examinate pentru a determina dacă relația a influențat prețul (art. 1.2 lit. (a) din Acord/ pct. 68 din Regulament);

b. importatorul are posibilitatea de a demonstra că prețul se apropie mult de una dintre cele trei valori de testare [art. 1.2 lit. (b) din Acord/ pct. 68 din Regulament].

4. Nota interpretativă la art. 1.2 din Acord/ anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 72 alin. (3) pct. 4) prevede că:

„Nu se intenționează să existe o examinare a circumstanțelor în toate cazurile în care cumpărătorul și vânzătorul sunt legați. O astfel de examinare va fi necesară numai în cazul în care există îndoieli cu privire la acceptabilitatea prețului. În cazul în care administrația vamală nu are îndoieli cu privire la acceptabilitatea prețului, acesta ar trebui să fie acceptat fără a solicita informații suplimentare de la importator.”

5. În lumina acestui fapt, în cazul în care autoritatea vamală are îndoieli cu privire la acceptabilitatea prețului, aceasta va examina circumstanțele vânzării, pe baza informațiilor furnizate de importator.

6. Nota interpretativă la art. 1.2 din Acord/ anexa nr.12 la Regulament, cap. II. Note la art. 72 alin. (3) pct. 4) prevede că, în cazul în care autoritatea vamală nu poate accepta valoarea tranzacției fără să solicite informații suplimentare, aceasta ar trebui să ofere importatorului posibilitatea de a furniza informațiile detaliate suplimentare necesare. Nota prezintă, de asemenea, exemple ilustrative despre cum se poate determina dacă relația dintre cumpărător și vânzător nu influențează prețul.

7. Întrebarea care apare, este dacă un studiu privind prețurile de transfer, întocmit în scopuri fiscale și furnizat de importator, poate fi utilizat de către autoritatea vamală ca bază pentru examinarea circumstanțelor vânzării.

8. Pe de o parte, un studiu privind prețurile de transfer prezentat de un importator poate fi o bună sursă de informații, dacă conține informații relevante despre circumstanțele vânzării. Pe de altă parte, un studiu privind prețurile de transfer ar putea să nu fie relevant sau adecvat în examinarea circumstanțelor vânzării din cauza diferențelor substanțiale și semnificative care există între metodele din Acord/ Cod pentru a determina valoarea mărfurilor importate și cele din Instrucțiunile privind prețurile de transfer ale OCDE.

9. În consecință, utilizarea unui studiu privind prețurile de transfer ca posibilă bază pentru examinarea circumstanțelor vânzării ar trebui luată în considerare de la caz la caz. În concluzie, orice informații și documente relevante furnizate de un importator pot fi utilizate pentru examinarea circumstanțelor vânzării. Un studiu al prețurilor de transfer ar putea fi o sursă de astfel de informații.

Comentariul 26.1

Semnificația expresiei „*substanțial în aceeași cantitate*” potrivit art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod

1. Scopul acestui comentariu este de a asigura o interpretare uniformă a conceptului și a sensului expresiei „*substanțial în aceeași cantitate*”, astfel încât autoritățile vamale să poată aplica mai eficient metodele de evaluare prevăzute de art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod.

2. Acordul nu face referire la o anumită cantitate care ar trebui luată în considerare atunci când se decide dacă prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate reprezintă o bază validă pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

3. Cu toate acestea, pentru a determina valoarea în vamă utilizând valoarea de tranzacție a mărfurilor identice sau similare, astfel cum este prevăzut de art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod, „cantitatea” mărfurilor este într-adevăr luată în considerare.

4. În interpretarea expresiei „*substanțial în aceeași cantitate*” din art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod, este necesar să se introducă o anumită flexibilitate în ceea ce privește cantitățile. Având în vedere că, mărfurile nu sunt întotdeauna importate în aceeași cantitate, ar fi dificil să se aplice metodele prevăzute la art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod, dacă interpretarea acestei expresii ar fi foarte restrictivă.

5. Comentariul general introductiv (preambul) al Acordului prevede că „...*valoarea în vamă ar trebui să se bazeze pe criterii simple și echitabile, conforme cu practicile comerciale...*”. Potrivit surselor lexicografice acceptate, „substanțial” este definit, printre altele, ca „în mare măsură” sau „esențial”. Prin urmare, acest standard permite în mod inerent un anumit grad de flexibilitate față de cantitățile implicate, care ar admite să nu fie exact aceleași.

6. În mod similar, Nota explicativă 1.1 determină principiile pentru stabilirea gradului adecvat de flexibilitate care trebuie acordat întrebărilor legate de „*elementul de timp*”. În acest instrument (Nota explicativă 1.1), Comitetul tehnic de evaluare în vamă a analizat elementul de timp, în legătură cu art. 1, 2 și 3 din Acord/ art. 72 și art. 81 din Cod. Pornind de la principiile că valoarea în vamă ar trebui să se bazeze pe criterii simple și echitabile, conforme cu practicile comerciale, expresia „*în sau aproximativ în același timp*” ar trebui să se înțeleagă ca acoperă o perioadă de timp cât mai apropiată de data exportului, în care practicile comerciale și condițiile de piață, care afectează prețul, rămân aceleași. Cuvântul „sau” ar trebui considerat ca fiind destinat, pur și simplu să facă expresia „*în același timp*”, oarecum mai puțin rigidă. În ultimă instanță, problema trebuie decisă de la caz la caz, în contextul general al aplicării art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod.

7. Pornind de la aceste principii, cuvântul „*substanțial*” are scopul de a face termenul „*aceleași cantitate*” oarecum mai puțin rigid și de a introduce un grad de flexibilitate proporțional cu definițiile sale menționate mai sus. Pe de altă parte, este o realitate comercială că, cantitatea

achiziționată va afecta adesea prețul. Prin urmare, „*substanțial*” ar trebui înțeles drept cuprinzând o cantitate care se aliniază în cea mai mare măsură posibil cu cantitățile identificate în valorile tranzacțiilor acceptate anterior, care implică aceleași practici comerciale relevante. În cele din urmă, totuși, ceea ce constituie „*substanțial aceeași cantitate*” ar trebui determinat de la caz la caz, luând în considerare totalitatea circumstanțelor tranzacției.

8. După cum e prevăzut în paragraful 2 din Comentariul general introductiv la Acord, consultările dintre autoritatea vamală și importator în scopul stabilirii unei baze de evaluare în conformitate cu prevederile art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod vor permite, de asemenea, schimbul de informații în legătură cu aplicarea practică și concretă a acestei expresii „*substanțial în aceeași cantitate*”.

Aviz consultativ 1.1. **Conceptul "vânzare" în cadrul Acordului**

Comitetul tehnic de evaluare în vamă a formulat următorul aviz:

a) Acordul nu conține nici o definiție a conceptului "vânzare". Art. 1 par. 1 din Acord/ art.72 alin.(1) din Cod stipulează doar că este o operațiune comercială specifică care îndeplinește anumite cerințe și condiții.

b) Totuși, în conformitate cu scopul de bază al Acordului, potrivit căruia valoarea de tranzacție a mărfurilor importate trebuie să fie utilizată pe cât posibil în scopul evaluării în vamă, uniformitatea în interpretare și aplicare poate fi atinsă prin interpretarea în sensul cel mai larg al termenului "vânzare", în funcție numai de prevederile art. 1 și 8 din Acord/ art. 72 și 74 din Cod citite împreună.

c) Este utilă, de asemenea, stabilirea unei liste de situații care nu vor fi considerate vânzări, ce îndeplinesc cerințele și condițiile art. 1 și 8 din Acord/ art. 72 și 74 din Cod luate împreună. În aceste cazuri valoarea în vamă trebuie determinată pe baza metodelor de evaluare în ordinea de prioritate prevăzută de Acord.

Lista stabilită în conformitate cu acest aviz este anexată. Această listă nu este exhaustivă și va fi completată pe baza experienței acumulate.

Lista situațiilor în care mărfurile importate nu sunt considerate obiect al vânzării

I. Livrări cu titlu gratuit

În cazul în care tranzacțiile nu implică plata unui preț, acestea nu pot fi considerate vânzări în conformitate cu Acordul.

Exemple: cadouri, mostre, obiecte promoționale.

II. Mărfuri introduse în țară în regim de consignație

În conformitate cu acest sistem de comercializare, mărfurile sunt livrate prompt în țara de import nu ca un rezultat al vânzării, dar cu intenția de a fi vândute în contul furnizorului la cel mai bun preț care poate fi obținut. La momentul importului nu a avut loc o vânzare.

Exemplu:

Producătorul "P" din țara de export "E" livrează agentului său "X" din țara de import "I" un lot de 50 de covoare pentru vânzare la licitație. Covoarele sunt vândute în țara de import la un preț total de 500.000 u.c. Suma transferată de către "X" producătorului "P" pentru plata mărfurilor importate va fi de 500.000 u.c., diminuată cu costurile suportate de "X" referitoare la vânzarea mărfurilor și remunerarea sa pentru tranzacție.

Importurile în consignație nu trebuie să fie confundate cu tranzacțiile de tipul împărțirea profitului. În aceste cazuri bunurile sunt importate ca urmare a unei vânzări și facturări provizorii la un anumit preț la care trebuie adăugată partea de profit obținută atunci când bunurile sunt vândute pe piața în țara de import. Tranzacțiile de acest fel trebuie considerate vânzări cu o clauză referitoare la determinarea

prețului final; natura tranzacției nu face imposibilă evaluarea conform art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, dar o atenție deosebită trebuie acordată, desigur, condițiilor stipulate în par. 1 lit. c)/ alin (1) pct. 3) din același articol.

III. Mărfuri introduse în țară de intermediari, care nu cumpără mărfurile, și le vând după import

Trebuie făcută o distincție între importurile la care se face referire la acest punct și importurile de mărfuri în consignatie, tratate la punctul anterior; ultimul constituie un sistem de comercializare separat și specific. Prezenta categorie acoperă o arie extinsă de situații întâlnite în practicile comerciale, unde mărfurile sunt livrate intermediarilor fără a fi obiect al unei vânzări înainte de import și în practica uzuală internațională nu sunt universal considerate ca importuri în consignatie.

Exemplu:

Importatorul "X" din țara de import "I" acționează ca un agent pentru producătorul "F" din țara de export "E". Mărfurile importate sunt vămuite de "X" pentru a completa stocurile agenției și vândute ulterior în țara de import în contul și pe riscul lui "F".

Trebuie reținut că importurile efectuate de agențiile pentru distribuție în baza unui contract de vânzare deja încheiat între furnizor și client - uneori nominal între agent și client - constituie tranzacții care pot fi considerate ca bază pentru evaluare în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

IV. Mărfuri importate de sucursale care nu sunt persoane juridice separate

În cazurile în care o sucursală nu poate fi considerată ca fiind o persoană juridică distinctă în conformitate cu legislația națională, nu poate exista o vânzare, ținându-se cont că o vânzare implică, în mod necesar, o tranzacție între două persoane separate.

V. Mărfuri introduse în țară în baza unui contract de închiriere sau de leasing

Prin natura lor tranzacțiile de închiriere sau leasing nu constituie vânzări, chiar dacă contractul include o opțiune de achiziționare a mărfurilor.

VI. Bunuri care fac obiectul unui împrumut, dar care rămân în proprietatea furnizorului

Mărfurile (cel mai frecvent mașini-utilaje) sunt împrumutate de către proprietar unui client. Acest tip de tranzacții nu implică o vânzare.

Exemplu:

Producătorul "F" din țara "E" împrumută importatorului "X" din țara de import "I" o mașină specializată în fabricarea ambalajelor pentru hârtie acoperită cu plastic.

VII. Bunuri (deșeurile sau resturile) introduse în țară în scopul distrugerii în țara de import, plata pentru aceste servicii fiind făcută de furnizor importatorului

Acest caz se referă la deșeurile sau resturile importate în scopul distrugerii. Deoarece sunt costuri legate de aceasta distrugere, exportatorul îi plătește importatorului o sumă pentru serviciile sale.

Deoarece importatorul nu plătește mărfurile importate ci, dimpotrivă, este plătit pentru a le accepta și a le distruge, nu se poate considera că a avut loc o vânzare în conformitate cu prevederile Acordului/Codului.

Aviz consultativ 3.1

Semnificația expresiei "cu condiția ca acestea să fie distincte" din nota interpretativă la art. 1 din Acord/ art. 75 alin 6) din Cod: drepturi și taxe în țara de import

1. Atunci când prețul efectiv plătit sau de plătit include o sumă pentru drepturi și taxe în țara de import, trebuie ca aceste drepturi și taxe să fie deduse în cazurile în care nu sunt prezentate separat pe factură și importatorul nu a cerut o deducere în acest sens?

2. Comitetul tehnic de evaluare în vamă a exprimat următorul aviz: având în vedere că, prin definiție, este posibil să se stabilească o distincție între drepturile și taxele în țara de import și prețul efectiv plătit sau de plătit, aceste drepturi nu fac parte din valoarea în vamă.

Aviz consultativ 13.1

Scopul termenului "asigurare", în contextul prevederilor art. 8 par. 2 lit. c) din Acord/ art. 74 alin. (1) pct. 5) lit.a) din Cod

1. Ce interpretare trebuie dată termenului "asigurare" din art. 8 par. 2 lit. c) din Acord/ art. 74 alin. (1) pct. 5) lit.a) din Cod?

2. Comitetul tehnic de evaluare în vamă a exprimat următorul aviz:

Din contextul par. 2 al art. 8 din Acord/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod rezultă că acest paragraf/punct se referă la cheltuielile legate de livrarea mărfurilor (costul transportului și cheltuielile conexe transportului). De aceea, termenul "asigurare" utilizat în lit. c)/ pct. 5) trebuie interpretat ca făcând referire numai la cheltuielile de asigurare a mărfurilor în cursul operațiunilor specificate la art. 8 par. 2 lit. a) și b) din Acord/ art. 74 alin. (1) pct. 5) lit.a) și b) din Cod.

Aviz consultativ 14.1

Semnificația expresiei "vândut pentru export către țara de import"

1. Ce interpretare trebuie dată expresiei "vândut pentru export către țara de import" din art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod?

2. Comitetul tehnic de evaluare în vamă a exprimat următorul aviz:

Glosarul de termeni vamali internaționali al Consiliului definește termenul import ca fiind "acțiunea de introducere a unei mărfi pe un teritoriu vamal" și termenul export ca fiind "acțiunea de scoatere a unei mărfi de pe teritoriul vamal". În consecință, faptul ca mărfurile sunt prezentate pentru evaluare este suficient pentru a stabili că acestea fac obiectul unei operațiuni de import, respectiv de export. Problema care se pune în acest caz este de a identifica tranzacția care corespunde operațiunii respective.

În acest sens, nu este necesar ca vânzarea să aibă loc într-o țară de export determinată. Dacă importatorul poate să demonstreze că vânzarea în cauză a avut loc cu scopul exportului mărfurilor către țara de import, atunci se pot aplica prevederile art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod. Rezultă că, numai tranzacțiile care implică un transfer internațional efectiv de mărfuri pot fi utilizate în evaluarea acestora în conformitate cu metoda valorii de tranzacție.

Exemplele următoare ilustrează principiile enunțate mai sus:

Exemplul 1:

Vânzătorul "S" din țara de export "X" încheie un contract cu importatorul "A" din țara de import "I" de vânzare a aparatelor electrice la un preț unitar de 5,75 u.c. "S" încheie un contract cu producătorul "M" care este, de asemenea, din țara "X", pentru fabricarea mărfurilor. Producătorul "M", din numele lui "S", livrează mărfurile către "A" în țara "I". Prețul unitar de vânzare stabilit de "M" către "S" este de 5 u.c.

În acest caz, tranzacția dintre "S" și "A" implică un transfer internațional efectiv de mărfuri și constituie o vânzare pentru export către țara de import; prin urmare, aceasta vânzare poate reprezenta baza evaluării mărfurilor, în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

Exemplul 2:

Cumpărătorul "B" din țara de import "I" cumpără mărfuri de la vânzătorul "S" din aceeași țară "I". Mărfurile sunt stocate de "S" în țara "X". "S" efectuează aranjamentele necesare pentru livrarea și exportul mărfurilor din țara "X" și acestea sunt importate de "B" în țara de import "I".

Nu este necesar ca vânzarea să aibă loc într-o anumită țară de export. Faptul că vânzătorul "S" este stabilit în țara "X" sau "I" ori într-o țară terță nu este un element relevant. Tranzacția dintre cumpărătorul "B" și vânzătorul "S" este o vânzare pentru export către țara de import și poate reprezenta baza pentru evaluarea mărfurilor, în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

Exemplul 3:

Vânzătorul "S" din țara "X" vinde mărfuri cumpărătorului "B" din țara "I". Mărfurile sunt expediate din țara "X" în vrac și ulterior sunt ambalate și aranjate în colete de către vânzătorul "S" într-un port de tranzit situat în țara "T", înainte de a fi importate în țara "I".

Principiul aplicat exemplului 2 se va aplica și acestui exemplu. Faptul ca țara de export este "X" sau "T" nu este o problemă în acest caz și contractul de vânzare dintre vânzătorul "S" și cumpărătorul "B" constituie o vânzare pentru export către țara de import și poate reprezenta baza pentru evaluarea mărfurilor, în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

Exemplul 4:

Vânzătorul "S" din țara "X" vinde mărfuri cumpărătorului "A" din țara "I" și în consecință expediază mărfurile. Atunci când mărfurile se află pe mare, cumpărătorul "A" îl informează pe vânzătorul "S" că este în imposibilitatea de a efectua plata și de a prelua mărfurile livrate. Vânzătorul are posibilitatea de a găsi un alt cumpărător "B" care este stabilit, de asemenea, în țara "I", și dispune ca vânzarea și livrarea mărfurilor să se efectueze către cumpărătorul B. Astfel "B" importă mărfurile în țara "I".

În exemplul de mai sus vânzarea efectuată între vânzătorul "S" și cumpărătorul "B" conduce la importul mărfurilor, fapt care o definește ca fiind o vânzare pentru export. Tranzacția constituie un transfer internațional de mărfuri și poate reprezenta baza pentru evaluarea mărfurilor, în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

Exemplul 5:

Sediul central al unui lanț hotelier multinațional situat în țara "X" cumpără produsele necesare pentru activitățile sale. La începutul fiecărui an, hotelurile din țările "I", "I 2" și "I 3" transmit ordinele de cumpărare la sediul central pentru necesarul lor de produse. Sediul central adună toate comenzile de la fiecare hotel din lanț și emite ordine de cumpărare către diferiți furnizori din țara "X". Produsele sunt livrate fie direct de furnizor către fiecare hotel din lanț, fie sunt livrate sediului central și, ulterior, expediate acestor hoteluri. În fiecare caz furnizorii emit facturi către sediul central din țara "X", care emite apoi separat facturi către fiecare hotel din lanț.

În exemplul de mai sus vânzarea care are loc între sediul central și furnizori, ambii situați în țara "X", nu implică un transfer internațional de mărfuri, deoarece este o vânzare internă în țara de export, avându-se în vedere că sediul central cumpără produsele de la furnizori și apoi le vinde separat fiecărui hotel din lanț pentru export către țara de import, în care este situat fiecare hotel.

În acest caz tranzacțiile dintre sediul central și fiecare hotel pot constitui vânzări pentru export către țările de import. În condițiile în care, legăturile nu au influențat prețul, aceste vânzări reprezintă baza pentru evaluarea mărfurilor, în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

Exemplul 6:

Cumpărătorul "A" din țara "I" cumpără 500 de scaune de la vânzătorul "S" din țara "X" la un preț unitar de 20 u.c. Cumpărătorul "A" dispune vânzătorului "S" să livreze 200 de scaune pentru propria

folosință în țara "I" și 300 de scaune într-un antrepozit din țara "X". Ulterior, cumpărătorul "A" decide să vândă restul de 300 de scaune cumpărătorului "B" din țara "I" pentru un preț unitar de 25 u.c. Apoi, cumpărătorul "A" dispune antrepozitului din țara "X" să livreze mărfurile direct cumpărătorului "B" din țara "I".

În acest exemplu, sunt două cazuri în care mărfurile trebuie evaluate. În primul caz tranzacția între vânzătorul "S" și cumpărătorul "A" la prețul unitar de 20 u.c. poate constitui o vânzare pentru export către țara de import și poate reprezenta baza pentru evaluarea mărfurilor în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod. În al doilea caz prețul unitar de vânzare de 20 u.c. pentru mărfurile plasate în antrepozit nu este relevant pentru evaluare, întrucât mărfurile nu au fost vândute pentru export către țara "I". Vânzarea efectuată între cumpărătorul "A" și cumpărătorul "B" la un preț unitar de 25 u.c., care implică un transfer internațional efectiv de mărfuri, constituie o vânzare pentru export către țara de import și poate reprezenta baza pentru evaluarea mărfurilor, în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

Aviz consultativ 21.1

Interpretarea expresiei "*asociați în afaceri*" din art. 15 par. 4 lit. b) din Acord/ art.72 alin. (4) pct. 4) din Cod

1. Agenții, distribuitorii și concesionarii exclusivi sunt considerați ca fiind "legal recunoscuți ca asociați în afaceri" în sensul art. 15 paragraful 4 lit. b) din Acord/ art.72 alin. (4) pct. 4) din Cod?

2. Comitetul tehnic de evaluare în vamă a exprimat următorul aviz:

Situația agenților, distribuitorilor și a concesionarilor exclusivi este prevăzută în art. 15 par. 5 din Acord/ art.72 alin. (5) din Cod, care stipulează ca persoanele care sunt asociate în afaceri, prin faptul că una este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv al celeilalte, vor fi considerate a fi legate, în scopul aplicării Acordului/ Codului, dacă ele corespund unuia dintre criteriile enunțate la par. 4 al art. 15 din Acord/ art.72 alin. (4) din Cod.

Art. 15 par. 4 lit. b) din Acord/ art.72 alin. (4) pct. 4) din Cod prevede că în scopurile acestui Acord/Cod persoanele sunt considerate legate dacă "ele sunt legal recunoscute ca asociate în afaceri". Dicționarul Webster definește termenul "asociat" ca "persoana care este asociată cu una sau mai multe persoane în aceeași afacere și care împarte cu acestea profiturile și riscurile; membrul unui parteneriat".

Termenul "parteneriat" este definit ca "un grup de două sau mai multe persoane care contribuie financiar sau cu proprietăți în vederea exercitării în comun a unei activități comerciale și care împart profiturile și pierderile în anumite proporții."

În dreptul comercial, definițiile simple prezentate mai sus sunt, în general, susținute de un set complex de prevederi și principii juridice care vizează definirea, interpretarea și codificarea în dreptul civil, comercial, fiscal etc. a legăturilor juridice care implică termenul "asociat".

O asociație ar fi un parteneriat numai dacă sunt îndeplinite condițiile legale naționale pentru înființarea acestuia. În consecință, persoanele nu sunt legate în conformitate cu Acordul/ Codul, numai pentru simplul fapt că o persoană este agentul, distribuitorul sau concesionarul exclusiv al celeilalte.

Agenții, distribuitorii și concesionarii exclusivi pot avea legături strânse de asociere cu furnizorii lor, însă acest fapt nu constituie un motiv pentru aplicarea unui tratament diferit față de cel al oricăror alte persoane nelegate.

În scopul clarificării acestor aspecte, un membru poate alege să integreze acest termen sau să facă referire în legislația națională vamală privind evaluarea la propriile reguli de drept intern privind noțiunea de "asociat". Nu este de dorit totuși, ca un membru să conceapă o definiție diferită a termenului "asociat", special în scopul interpretării legislației în vigoare în domeniul evaluării în vamă.

Nota Explicativă 1.1.

Elementul de timp în legătură cu art. 1, 2 și 3 din Acord/ art. 72 și 81 din Cod.

Art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod

1. Art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod prevede că valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile vândute pentru export către țara de import, sub rezerva oricăror ajustări necesare și cu condiția îndeplinirii anumitor condiții.

2. Nici în art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, nici în notele interpretative corespunzătoare nu există nicio referire la un standard de timp extern tranzacției reale, care ar trebui să fie luat în considerare atunci când se decide dacă prețul efectiv plătit sau de plătit este o bază validă pentru determinarea valorii în vamă.

3. În conformitate cu metoda de evaluare prevăzută la art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, baza pentru stabilirea valorii în vamă este prețul efectiv realizat la vânzarea care a dus la efectuarea importului, momentul când a avut loc tranzacția fiind nesemnificativ. În această privință, expresia „când sunt vândute...” din par. 1 al art. 1 din Acord/ art. 72 alin. (1) din Cod nu trebuie considerată ca oferind vreo indicație cu privire la momentul care trebuie luat în considerare atunci când se decide dacă un preț este valabil în sensul art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod; ea indică doar tipul de tranzacție implicată, și anume una în care mărfurile au fost vândute pentru export către țara de import.

4. În consecință, cu condiția îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, valoarea de tranzacție a mărfurilor importate ar trebui acceptată indiferent de momentul la care a fost încheiat contractul de vânzare și, prin urmare, indiferent de orice fluctuații ale pieței după data încheierii contractului.

5. Art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod face o trimitere subsidiară la un standard de timp în par. 2 lit. (b) al art. 1 din Acord/ pct. 68 din Regulament; aceasta se referă numai la valorile „de test” și, prin urmare, nu influențează situația în care nu există niciun element de timp implicat în determinarea valorii de tranzacție în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod.

6. Par. 2 lit. (b) al art. 1 din Acord/ pct. 68 din Regulament prevede că, în cazul unei vânzări între persoane afiliate, valoarea de tranzacție va fi acceptată și mărfurile evaluate în conformitate cu prevederile par. 1 al art. 1 din Acord/ art. 72 alin. (1) din Cod ori de câte ori importatorul demonstrează că această valoare este aproape de una dintre cele trei alternative care apar în același timp sau aproximativ în același timp. Dar dacă termenul „care apare în sau aproximativ în același timp” ar fi unica referință care trebuie luată în considerare, ar putea exista în unele cazuri o diferență substanțială între condițiile care afectează mărfurile evaluate și cele care afectează mărfurile care furnizează valoarea de testare, și ar putea rezulta o comparație nepotrivită.

7. Aplicarea par. 2 lit. (b) al art. 1 din Acord/ pct. 68 din Regulament trebuie să fie în conformitate cu principiile Acordului/ Codului. Momentul exportului, care este standardul de comparație în sensul art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod, ar fi o abordare.

8. Ar fi, de asemenea, posibile și alte măsuri în cadrul Acordului/ Codului, în special standarde de timp adaptate la principiile care stau la baza valorilor de testare în cauză, și anume: pentru par. 2 lit. (b) (i) al art. 1 din Acord/ pct. 68 alin. 2 lit. a) din Regulament momentul exportului către țara de import a mărfurilor evaluate, pentru par. 2 lit. (b) (ii) al art. 1 din Acord/ pct. 68 alin. 2 lit. b) din Regulament momentul vânzării către țara de import a mărfurilor care sunt evaluate și pentru par. 2 lit. (b) (iii) al art. 1 din Acord/ pct. 68 alin. 2 lit. c) din Regulament momentul importului mărfurilor evaluate.

Art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod

9. Elementul de timp este tratat diferit în art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod spre deosebire de art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, în care evaluarea mărfurilor importate se bazează pe un element autonom, și anume prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod se referă la valori stabilite anterior în conformitate cu art. 1 din Acord/ art. 72 din Cod, și anume valoarea de tranzacție a mărfurilor identice sau similare.

10. Pentru a asigura uniformitatea aplicării, art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod precizează că valoarea în vamă determinată în conformitate cu prevederile prezentelor articole este valoarea de tranzacție a mărfurilor identice sau similare exportate în sau aproximativ în același timp cu mărfurile

evaluate. Astfel, aceste articole stabilesc un standard de timp extern care trebuie luat în considerare pentru aplicarea lor.

11. Trebuie remarcat faptul că standardul de timp extern aplicabil în temeiul art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod este momentul în care mărfurile care urmează să fie evaluate sunt exportate și nu momentul în care sunt vândute.

12. Acest standard de timp extern trebuie să permită aplicarea practică a articolelor în cauză. Prin urmare, cuvintele „sau aproximativ în” ar trebui considerate ca fiind destinate pur și simplu să facă termenul „în același timp” mai puțin rigid. În plus, trebuie remarcat faptul că, potrivit Comentariului General Introductiv, Acordul urmărește să bazeze valoarea în vamă pe criterii simple și echitabile, conforme cu practica comercială. Pornind de la aceste principii „în sau aproximativ în același timp” ar trebui să se înțeleagă o perioadă de timp, cât mai apropiată de data exportului, în care practicile comerciale și condițiile de piață care afectează prețul rămân aceleași. În ultimă analiză, problema trebuie decisă de la caz la caz, în contextul general al aplicării art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod.

13. Cerințele referitoare la timp nu pot modifica, desigur, ordinea ierarhică strictă a Acordului/ Codului, care impune ca art. 2 din Acord/ art. 81 din Cod (mărfuri identice) să fie epuizat, înainte ca art. 3 din Acord/ art. 81 din Cod (mărfuri similare) să poată fi invocat. Astfel, faptul că momentul exportului de mărfuri similare (spre deosebire de mărfuri identice) este mai apropiat de cel al mărfurilor de evaluat nu poate inversa niciodată ordinea de aplicare a art. 2 și 3 din Acord/ art. 81 din Cod.

Timpul material pentru evaluarea în vamă

14. Observațiile de mai sus cu privire la rolul elementului de timp în aplicarea art. 1, 2 și 3 din Acord/ art. 72 și 81 din Cod nu au, desigur, nicio legătură cu timpul material pentru evaluarea în vamă. Prevederile cu privire la timp din art. 9 din Acord/ art. 86 din Cod trebuie luate în considerare numai pentru conversia valutară.

Nota Explicativă 6.1.

Distincția între termenul „întreținere” din Nota la art. 1 din Acord/ art. 75 alin. 2) din Cod și termenul „garanție”.

1. Nota de la art. 1 din Acord/ art. 75 alin. 2) din Cod, în paragrafele referitoare la „prețul efectiv plătit sau de plătit”, prevede, printre altele, că valoarea în vamă nu va include taxele de întreținere, efectuate după importul mărfurilor importate, cum ar fi instalații industriale, utilaje sau echipamente, cu condiția să fie distincte de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

2. Întrucât conceptul de „întreținere” nu este definit în mod specific în Acord/Cod, termenului trebuie să i se atribuie sensul obișnuit.

3. Lucrările de referință definesc „întreținerea” în termeni generali ca, de exemplu:

- „Menținerea sau păstrarea stării proprietății, inclusiv costul reparațiilor obișnuite necesare și adecvate din când în când, în acest scop” (Black's Law Dictionary, Ediția a 6-a, an. 1990, pagina 953); sau

- În ceea ce privește activele, termenul de întreținere este definit ca „cheltuieli efectuate pentru a păstra potențialul de serviciu al unui activ pe durata de viață prevăzută inițial; aceste cheltuieli sunt tratate ca cheltuieli periodice sau costuri cu produse” (Black's, pagina 954); sau

- „acțiunea de a menține ceva în stare bună, de a asigura ceea ce este necesar în acest scop”; „serviciul într-o companie responsabilă de menținerea performanței echipamentelor și materialelor” (dicționar francez Petit Larousse Illustré, an. 1987 - traducere).

4. A apărut întrebarea dacă domeniul de aplicare al termenului „întreținere”, la care se face referire în Nota la art. 1 din Acord/ art. 75 alin. 2) din Cod, include garanția. Această întrebare este examinată mai jos.

5. Diferența dintre „garanție” și „întreținere” este următoarea:

- Întreținerea este o formă de îngrijire preventivă a mărfurilor, cum ar fi instalațiile și echipamentele industriale, pentru a asigura întreținerea acelor instalații și echipamente la un standard care le permite să îndeplinească funcția pentru care au fost achiziționate;

- Garanția este o formă de garanție a mărfurilor, cum ar fi vehiculele cu motor și aparatele electrice, care acoperă costurile de remediere a defectelor (piese și manoperă) sau de înlocuire, cu condiția îndeplinirii anumitor condiții de către titularul garanției. Dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite, garanția poate fi anulată. Garanția acoperă defecte ascunse ale mărfurilor, adică defecte care nu ar trebui să existe și care împiedică utilizarea mărfurilor sau le reduc utilitatea;

- Întreținerea trebuie efectuată întotdeauna, în timp ce garanția este doar o măsură de urgență care poate fi invocată în cazul defecțiunii sau subperformanței mărfurilor.

6. Există, prin urmare, o diferență fundamentală între cele două concepte, iar termenul „întreținere” din Nota la art. 1 din Acord/ art. 75 alin. 2) din Cod, nu poate fi aplicat garanțiilor.